

Orgoványi Anikó

Életút

Jöttem.

Nem orgonailatú májusi éjjelen,
de esős, ködös november reggelen.
Nem ringó bölcsőben, csipkés pólyában,
de csizmacsattogások kőkemény korában.

Vagyok.

Nem betonba ágyazott, útjelző mérföldkő,
de örökké gördülő útkereső.
Nem égbe nyújtózkodó, magányos hárs,
de forgószéllel táncoló, lelkes útitárs.

Leszek.

Nem állócsillag a sötétség tengerében,
de fényes üstökös a téridőben.
Nem homok és hamu az anyaföldben,
de lélekvándor az időtlen messzeségben.

Gergely Gábor: Csendélet (akvarell)